Ik zal strijden en re-claimen de ruimte om te delen om te schijnen om te blijven bewegen

Inzichten uit vijf LHBTQI+ veiligheidsconferenties

INLEIDING

Dit boekje bundelt de verslagen van vijf conferenties die eind 2024 zijn georganiseerd rondom LHBTQI+ veiligheid in Amsterdam. Elke conferentie kent een eigen subthema.

1. Seksueel misbruik in de Queer Community
2. Islamofobie & Queerness
3. Versterken van LHBTQI+ Veiligheid in Amsterdam Zuid- Oost
4. Uitgaan en Onderweg
5. Versterken van jouw veiligheid - Queer Ervarings- en Omstanders Workshop

Ondanks de verschillende invalshoeken, kwam in alle conferenties een gedeeld uitgangspunt naar voren: veiligheid is niet vanzelfsprekend en vraagt om continu onderhoud, bewustzijn en verantwoordelijkheid.

De gesprekken, presentaties en casussen laten zien hoe LHBTQI+ mensen nog steeds in uiteenlopende contexten te maken krijgen met discriminatie, uitsluiting en geweld. Tegelijkertijd maakten de conferenties zichtbaar hoeveel kennis, strategieën en betrokkenheid er bestaan binnen gemeenschappen en organisaties. De uitwisselingen gaven woorden aan wat mensen dagelijks meemaken, maar benoemden ook wat er wel werkt - van stevige meldstructuren tot bondgenootschap, representatie en toegankelijke ondersteuning.

De verslagen in dit boekje zijn geen interpretaties van buitenaf, maar een weerslag van wat er in de conferenties zelf werd gedeeld. De aanbevelingen die per conferentie zijn geformuleerd zijn daarmee rechtstreeks afkomstig uit de gesprekken, expertise en praktijkvoorbeelden van de deelnemers. Waar citaten zijn opgenomen, zijn de namen geanonimiseerd om privacy en veiligheid te waarborgen.

Dit document is bedoeld als naslagwerk en als hulpmiddel voor wie veiligheid wil versterken — binnen organisaties, in gemeenschappen en in beleid. Niet als blauwdruk, maar als uitnodiging: om te luisteren, te leren en verantwoordelijkheid te blijven nemen zodat LHBTQI+ personen zich beschermd en vrij kunnen voelen.

Colofon

De veiligheidsconferenties zijn een initiatief van de alliantie Queer 365. Queer 365 bestaat uit de volgende organisaties:

Queer Currents
De Roze Ambassade
Encourager
No Limits! Art Castle
Colourful Pride
Stichting Ondersteboven
Queer is not a Manifesto

De titel ‘Ik zal strijden en re-claimen de ruimte om te delen te schijnen om te blijven bewegen’ is afkomstig uit een gedicht van Khadija El Kharraz Alami, zoals voorgedragen tijdens veiligheidsconferentie #2: Islamofobie en Queerness.

Verslaglegging: Mojdeh Feili
Samenstelling en eindredactie: Queer is not a Manifesto

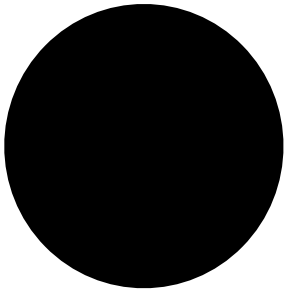

Veiligheidsconferentie #1: Seksueel Misbruik in De Queer Community

De lhbtqia+-gemeenschap staat bekend om het doorbreken van taboes en het omarmen van seksuele verlangens. Toch krijgen mensen uit de queer gemeenschap onevenredig meer te maken met seksueel geweld.[1] De meldingen van seksueel misbruik nemen af, terwijl queer personen juist een verhoogd risico lopen. Seks moet plezierig en veilig zijn, en dit vereist open gesprekken over consent en seksueel geweld.

Organisator van deze bijeenkomst is No Limits Art Castle (NLAC): is een kunstorganisatie die een diverse groep kunstenaars samenbrengt – van kunstenaars met het syndroom van Down tot sekswerkers, en van queer makers tot wereldberoemde makers wiens werk in grote musea hangt. NLAC:. We werken eraan de kloof te verkleinen tussen zogenaamde 'outsider art' en de rest van de kunstwereld – maar ook tussen kunst en design, en tussen winkel en museum. Bij ons kun je kunst bekijken en kopen – maar we zijn ook een plek voor gemeenschap, verbinding en uitwisseling, tussen queer sexwerkers.

De Volkskrant[2] publiceerde onlangs statistieken rondom seksueel geweld: “Vrouwen en non-binaire of genderqueer personen zijn vaker slachtoffer van seksueel grensoverschrijdend gedrag en huiselijk geweld. Vrouwen rapporteren ruim twee keer zo vaak slachtoffer te zijn dan mannen: 16 procent tegenover 7 procent. Onder non-binaire en genderqueer personen (NBGQ) was dit zelfs 31 procent. Bijna een derde van de bi-plus vrouwen die meededen aan de enquête gaf aan slachtoffer te zijn van seksuele intimidatie. Heteroseksuele mannen meldden de minste gevallen, met 6 à 7 procent.”

De dynamieken binnen de queer gemeenschap zijn anders dan bij heteroseksuelen, daarom is het belangrijk dat deze gesprekken ook in kleiner queer verband worden georganiseerd. Er werd specifiek voor Club Church gekozen als plek om dit gesprek te laten plaatsvinden omdat het een plek is waar seksueel plezier centraal staat.

Club Church is Club Church is een gay cruise club in Amsterdam, bekend om zijn open-minded sfeer en seksuele vrijheid. Ze organiseren diverse thema-avonden, van fetish- en underwear-parties tot drag-shows. De club trekt een divers publiek uit de LGBTQ+ -gemeenschap en daarbuiten. Er zijn dansruimtes, een darkroom en plekken om vrij te experimenteren.

- [1] https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2024/slachtofferschap-en-veiligheidsbeleving-lhbtqia-personen

[2] https://www.volkskrant.nl/binnenland/grensoverschrijdend-seksueel-gedrag-treft-jaarlijks-1-7-miljoen-nederlanders~b1338452/

JEUGD GROOMING EN GEMISTE SIGNALEN

Een queer trans man vertelde hoe hij als kind slachtoffer werd van misbruik. Vanaf groep 1 werd hij gepest omdat hij “anders” was. Die continue signalering van anders-zijn maakte hem kwetsbaar voor grooming. Zijn queerness werd door leeftijdsgenoten herkend nog voordat hij zelf wist wat het woord betekende. Ook de man die hem misbruikte — iemand op een camping — herkende dat. Doordat hij geen verbinding had met leeftijdsgenoten voelde de aandacht van een volwassene als erkenning. Het misbruik gebeurde toen hij elf was, maar het besef ervan bereikte hem pas op zijn zeventiende.

Hij beschrijft dat hij destijds niet wist bij wie hij terecht kon. Zijn vader was erbij, maar wat er gebeurde was zo onbekend en zo onbespreekbaar dat hij het instinctief wegstopte. Hij benadrukt dat betere seksuele voorlichting en toegankelijke hulpverlening essentieel zijn. Niet alleen voorlichting over consent en seks, maar ook over queerness — en waar je terecht kunt als iets niet goed voelt. Een structurele queer vertrouwenspersoon op scholen zou volgens hem geen luxe zijn, maar een noodzakelijkheid.

SEKSUEEL GEWELD IN DE CONTEXT VAN MIGRATIE

Een queer trans vrouw die uit Iran vluchtte vertelde hoe ze veiligheid in Nederland verwachtte. In Iran werd ze geaccepteerd door haar ouders maar niet door de samenleving; studeren mocht wel, maar werken binnen het vakgebied niet. Wat ze niet verwachtte was dat haar eerste ervaring met seksueel misbruik in Nederland zou plaatsvinden — in een asielzoekerscentrum.

Toen ze de moed vond om een melding te maken werd ze niet gehoord. Er gebeurde niets. Ze stelt dat de veiligheid van lhbtqia+-asielzoekers onvoldoende wordt gewaarborgd en suggereert het scheiden van queer asielzoekers als tijdelijke maatregel om hen te beschermen. Amsterdam, met een grote queer gemeenschap en expertise op het gebied van lhbtqia+ veiligheid, zou hiervoor volgens haar een logische plek zijn.

DE ROL VAN KUNST EN CULTUUR

Ira Kip vertelde over haar theaterstuk She’Baltimore, gebaseerd op verhalen over huiselijk geweld binnen de queer gemeenschap in Baltimore. Queer spelers stonden niet alleen op het podium, maar schreven hun eigen ervaringen in het script. Tijdens nagesprekken deelden bezoekers hun

verhalen spontaan, soms voor het eerst. Het stuk leidde uiteindelijk tot een uitnodiging in het Witte Huis voor een gesprek over de veiligheid van queer gemeenschappen. Het voorbeeld laat zien dat artistieke representatie en veiligheid samenhangen: als verhalen zichtbaar worden, ontstaat taal, wordt schaamte doorbroken en komen systemen in beweging.

CONSENT IN QUEER RUIMTES

Michael O'Dea sprak namens Men As Well, een organisatie die werkt met mannelijke slachtoffers van seksueel geweld. Volgens hem is het risico in queer ruimtes complexer dan in heteroseksuele contexten — niet omdat queer mensen inherent onveiliger zijn, maar omdat seksuele ruimte en seksuele cultuur vaak door elkaar lopen.

Seksueel geweld is niet alleen het stereotype beeld van agressie en dwang; het kan zich ook uiten in manipulatie, gaslighting, sociale druk of machtsverschillen binnen relaties en netwerken.

In queer ruimtes wordt mannelijkheid soms geassocieerd met seksueel initiatief, wat een norm kan creëren waarin stilzwijgende toestemming wordt verondersteld. Zeker voor nieuwkomers is er druk om "mee te doen". Op seksfeesten wordt regelmatig verondersteld dat aanwezigheid gelijkstaat aan toestemming. Dat is niet zo.

O'Dea benadrukt dat daders ook binnen de queer gemeenschap bestaan, en dat queer mannen — net als heteromannen — kunnen handelen vanuit geïnternaliseerde vormen van toxische mannelijkheid. Seksueel geweld is niet alleen het stereotype beeld van agressie en dwang; het kan zich ook uiten in manipulatie, gaslighting, sociale druk of machtsverschillen binnen relaties en netwerken. Intersectionaliteit speelt een grote rol: mensen die al structureel minder macht hebben (zwart, trans, migrant, neurodivergent, sekswerker etc.) lopen de hoogste risico's en hebben gemiddeld de minste toegang tot ondersteuning.

O'Dea roept gemeenten op het gesprek met Men As Well actief aan te gaan en te investeren in preventie, educatie en herstel. In Amsterdam is er nog steeds terughoudendheid rond financiering en beleidsmatige erkenning.

Men As Well maakt ook een podcast genaamd Queer Consent Podcast[3] die een diepgaande en inclusieve kijk biedt op belangrijke maar weinig besproken

[3] https://open.spotify.com/show/1k7ZWPEofkXenXGzGoRfs4?si=7329172174e3436d

kwesties, waarbij het belang van consent in alle facetten van het leven wordt belicht.

CHEMSEX EN DE COMPLEXITEIT VAN GRENZEN

Chemsex — seks onder invloed van drugs — komt vooral voor onder queer mannen en wordt vaak gestigmatiseerd. De bijeenkomst bracht nuance in plaats van veroordeling.

De combinatie van middelengebruik en seks maakt consent ingewikkelder. Grenzen kunnen vervagen en het aangeven ervan kan moeilijk worden. Toch zijn persoonlijke grenzen ook in deze setting essentieel.

Een ervaringsdeskundige gaf richting: met elke ervaring leer je jezelf beter beschermen — maar veiligheid werkt alleen als we elkaar beschermen.

Hij pleit voor community-care: informeren over consent en drugs, elkaar helpen en ingrijpen als situaties onveilig worden. Ideeën die voorbij kwamen:

- een app die periodiek checkt of bezoekers nog in contact staan met hun eigen grenzen
- een “Bob” op chemsexfeesten: iemand die nuchter blijft en aanspreekpunt is voor veiligheid
- duidelijke informatie en grenzen bij de organisatie van het feest, inclusief het weigeren van bekende risicogasten

CONSENT IN CLUB CHURCH

Anne Rodermond, manager van Club Church, werd gevraagd hoe de club omgaat met consent in de darkroom. Darkrooms bestaan al decennia en hebben een eigen cultuur. In Club Church kan in principe overal in het gebouw seks plaatsvinden; wie binnenstapt, geeft impliciet toestemming voor deelname aan een seksuele ruimte. Maar individuele toestemming blijft leidend en “nee is nee” in het hele gebouw.

Alle medewerkers zijn zelf onderdeel van de queer gemeenschap en bezoekers kunnen bij de garderobe al vragen of zorgen uiten. Tegelijkertijd werd door bezoekers benoemd dat het doorgeven van community-codes geen garantie is dat iedereen weet hoe de ruimte werkt. De vanzelfsprekendheid van de etiquette maakt dat nieuwkomers zich soms niet bewust zijn van verwachtingen, en dat consent daardoor complex wordt.

Rodermond benoemt dat veiligheid niet alleen binnen de club speelt. Vanwege de sluitingstijd van 05:00 uur moeten bezoekers naar buiten voordat het openbaar vervoer weer rijdt. Veel queer mensen hebben slechte ervaringen met taxi's en Ubers, waardoor juist de reis naar huis een risicomoment wordt. De gemeente ziet dit risico nog onvoldoende en zou in gesprek moeten gaan over veiligheid buiten de clubs.

SAMENVATTING

- Seksueel geweld komt aanzienlijk vaker voor onder lhbtqia+-personen dan onder heteroseksuele mensen, met de hoogste cijfers onder non-binaire, genderqueer personen en bi+ vrouwen.
- Seksueel misbruik van queer kinderen en jongeren hangt nauw samen met het vroeg signaleren van anders-zijn en het ontbreken van toegankelijke, queer-inclusive voorlichting en hulpverlening.
- Queer vluchtelingen worden onvoldoende beschermd in Nederlandse AZC's en ervaren drempels bij het melden van seksueel geweld.
- Kunst en representatie creëren taal, collectieve erkenning en kunnen structurele veranderingen stimuleren.
- In queer ruimtes — ook en juist waar seks centraal staat — is consent geen vanzelfsprekendheid. Normen, groepsdruk, machtsverschillen en middelengebruik kunnen grenzen vervagen.
- Daders bestaan ook binnen de queer gemeenschap; erkenning hiervan is essentieel voor preventie en herstel.
- Veiligheid stopt niet bij de deur van een club: ook de weg naar huis bepaalt of queer mensen veilig zijn.

AANBEVELINGEN

- Aanstellen van queer vertrouwenspersonen op basis- en middelbare scholen en verplicht aandacht voor consent en seksuele diversiteit in lesprogramma's.
- Veilige opvang en plaatsing voor lhbtqia+-asielzoekers, met waar nodig gespecialiseerde locaties of afdelingen.
- Expliciete en zichtbare communicatie over consent, ook in ruimtes waar seksuele vrijheid vanzelfsprekend is.
- Training van personeel en vrijwilligers in het herkennen en de-escaleren van grensoverschrijdend gedrag.
- Veiligheidsstructuren op seks- en chemseksfeesten, zoals nuchtere aanspreekpunten en vooraf besproken groepsregels.

Veiligheidsconferentie #2: Islamofobie en Queerness

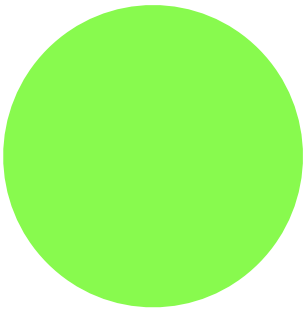

Islamofobie neemt in heel Europa toe, en de gevolgen zijn ook voelbaar in Amsterdam. Onderzoek van de European Union Agency for Fundamental Rights (FRA, 2022) laat zien dat moslims vaker te maken krijgen met discriminatie en geweld[4]. Voor veel moslims die tot de lhbtqia+-gemeenschap behoren, is er weinig ruimte om alle facetten van hun identiteit volledig te leven. Politieke spanningen, zoals het conflict in Palestina, verergeren de maatschappelijke druk en hebben invloed op de veiligheid van deze groep. Islamofobie manifesteert zich zowel fysiek op straat, bijvoorbeeld in de vorm van scheldpartijen of geweld, als online via haatberichten en dreigementen.

In een stad die worstelt met het bieden van veiligheid aan al haar bewoners, rijst de vraag: hoe kan een queer moslim zich veilig en erkend voelen?

SPREKERS

Simomo Bouj, Tofik Dibi en Fahd Lahrzaoui gingen hierover het gesprek aan.

TOFIK DIBI: ERVARINGEN EN PERSPECTIEVEN

Tofik Dibi vertelt dat hij na zijn publieke coming out in 2015 anders naar de wereld ging kijken. In eerste instantie richtte hij zich vooral op de positieve kanten van queer zijn, waardoor negatieve ervaringen nauwelijks op zijn radar stonden, hoewel die wel degelijk aanwezig waren.

Veel mensen associëren queer moslims met tegenslagen, drama, afwijzing binnen hun gemeenschap en dubbellevens. Hoewel deze uitdagingen bestaan, wordt er nog te weinig gesproken over de ervaringen van queer moslims in queer ruimtes. Dibi ervaart nog steeds vragen over contact met familie en opmerkingen over hoe “moedig” zijn coming out was. Vaak vertaalt waardering voor moed zich in de boodschap: “wees blij dat het in Nederland kan.”

Ook binnen de queer gemeenschap bestaan impliciete ‘checklists’ van gedrag of ervaringen waaraan queer moslims zouden moeten voldoen. Er wordt bijvoorbeeld dankbaarheid verwacht voor de mogelijkheid zichzelf zichtbaar te zijn, iets wat veel eerste generatie migranten en hun kinderen herkennen. Dibi pleit voor het opkomen voor jezelf, in plaats van altijd toe te geven aan de druk voor de ‘lieve vrede’.

Wanneer Dibi spreekt over Palestina, krijgt hij de meeste weerstand, wat aantoont dat solidariteit binnen de lhbtqia+-gemeenschap selectief is.

---

[4] https://fra.europa.eu/en/publication/2024/being-muslim-eu

Ondanks bedreigingen en beveiligingsmaatregelen, ervaart hij ook het voorrecht van queer zijn: de mogelijkheid leren op te komen voor mensen die anders zijn, als vorm van medemenselijkheid.

“Als je voor mij juicht met de regenboogvlag, maar mij afwijst met de vlag van Palestina, dan haal je de ziel uit de regenboogvlag.”

GESPREK OVER OVER ERVARINGEN VAN MAROKKAANSE QUEERS

Simomo Bouj leidt een gesprek tussen Dibi en Fahd Lahrzaoui. Zichtbaarheid als queer Marokkaan kan inspirerend zijn, maar ook beangstigend. Rolmodellen zoals Dibi en Lahrzaoui maken het voor anderen makkelijker om uit de kast te komen. Tegelijkertijd ervaren zij dat sommige queer Marokkanen hen vermijden uit angst voor bekendmaking van hun identiteit.

Dibi merkt ook dat hij aanvankelijk zelf vooroordelen had over andere queer Marokkanen, waardoor ruimte voor diverse verhalen beperkt werd. In Marokkaanse gemeenschappen en ruimtes is het vaak moeilijk om queerness te tonen, terwijl in algemene queer ruimtes soms culturele aspecten genegeerd moeten worden. Het ontmoeten van elkaar in het nachtleven gaf hen de ervaring om hun identiteit als geheel te omarmen.

Bouj benadrukt dat deze ervaringen specifiek zijn voor de diaspora; in Marokko verloopt het proces rondom queerness anders. Er is nood aan open gesprekken over geslotenheid binnen de gemeenschap in Amsterdam en erkenning dat coming out niet uniform hoeft te zijn. Er bestaan zowel dubbellevens als accepterende islamitische families.

“Vaak willen onze ouders vooral weten dat we geliefd zijn en dat we ons goed redden.”

Belangrijk is dat mensen meer zijn dan hun seksualiteit. Energie kan worden besteed aan het creëren van eigen veilige ruimtes in plaats van altijd proberen bestaande systemen te betreden.

VERBINDEN VOORBIJ BESTAANDE KADERS

Er is niet één waarheid of dé waarheid, er is alleen mijn waarheid., aldus Khadija El Kharraz Alami. “Queer zijn gaat niet alleen om een identiteit, maar ook om manieren waarmee vastgeroeste denkpatronen doorbroken kunnen worden. De term ‘queer’ heeft een politieke lading.

Wat betekent gemeenschap? Hoe zorgen we voor elkaar? Betekent een queer seksualiteit dat we dan automatisch gemeenschap zijn? Of is gemeenschap veel eerder te vinden in onze nabije omgeving, zoals de groenteboer die je later laat betalen omdat je je portemonnee bent vergeten? We moeten manieren vinden om anders met elkaar te verbinden, voorbij de bestaande kaders."

Khadija El Kharraz Alami is een Nederlands-Marokkaanse actrice, performancekunstenaar en regisseur die in 2014 afstudeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU). Ze staat bekend om haar maatschappelijk geëngageerde en multidisciplinaire werk, dat vaak voortkomt uit haar privéleven, Marokkaanse afkomst en mythologie. Haar veelgeprezen performances omvatten de solo Nu ben ik Medea (Nu ben ik Medea) en de serie Re-claiming Space. Ze speelde ook in films als Splendid Isolation en series als Black Widow en Roomies.

ISLAMOFOBIE IN DE QUEERCOMMUNITY
Door Khadija EL Kharraz Alami

k ben aan het zondigen
of aan het overgeven aan impulsen die
Voortkomen uit patronen
aangeleerd aangeboren
Verbroken verbreken verleren
Verleden het heden en dat terwijl ik nu
Mezelf niet anders dan morgen zie, graag zie
Mezelf niet anders dan in de ander zie verlang te zien, mag zien kan zien
Niet anders kunnen dan mezelf in het heden toestaan te verlangen het verlangen te mogen voelen
ervaren dat morgen ook ik van kan en mag dromen
op te staan en mezelf weer in de armen slaan
Dat ook onze kinderen mogen voelen verlangen het verlangen ervaren dat morgen ook zij kunnen
en mogen dromen
Hopen dat dromen doen bewegen
Hopen dat ook wij zij Hennie en hunnie bestaan
Mogen bestaan, bestaan, we bestaan
De ruimte die niet wordt gedeeld of gegeven
zal vanuit de diepste donkerste donkerte omhoog bewegen
en licht laten schijnen op hen en dat wat anders in de vergetelheid valt

Ik zal strijden en re-claimen de ruimte om te delen om te schijnen om te blijven bewegen
en mijn homo's broeders en zusters tussen ook de clusters te omarmen en te steunen om de weg
naar verbinding te banen met tranen en het verlangen in de armen van mijn moeder te mogen
vallen en troost te vinden en te leren van haar onvermogen van mij te houden om te zetten en
armen te zijn voor anderen om in te vallen een schoot te bieden om in te liggen om te reclaimen en
te houden van complexiteit en te bidden voor een betere morgen zonder de zorgen van die
maatschappij die mij wij al 36 plus jaar verteld dat ik er niet kan zijn dat hoofddoeken abayas
boerkas baarden jellabas alleen de hipsters, modeshows, trends of epidemieën past
Ik ben aan het zondigen
of aan het overgeven aan impulsen die
Voortkomen uit patronen
aangeleerd aangeboren
Verbroken verbreken verleren
verleden gemeenschap
gay en gelovig niet past
Ik zal je vertellen dat gay en ongelovig je niet past
je niet staat wanneer je onbewust bewust haat
Enkel aan je zelf denkt aan je eigen comfortabele zijn
Uit ongemakken willen ten koste van
Niet ook voor mij en hij en hun en hen en zij
Assalaam wa aleikoum
Weet je wat dat betekent? Weet je wat je wordt gegund wanneer je zo begroet wordt?
Is wel anders dan een hallo en een doei oei
Aleikoum salaam
Weet je wat mijn naam betekent Khadija Weet je wat Mohamed betekent en Tofik en Najah
Weet je wat je gegund wordt? Weet je hoeveel zielen, geesten de meesten mee nemen in ons
dragen in al die namen een geschenk een Islam een Ramadan een Eid el Adha
Universums parallellen wat een rijkdom wat een verdriet om enkel mijn gay zijn te durven zien en
niet de mens die ik ook ben en meerdere met mij meedraag

Verbroken verbreken verleren
Verleden het heden en dat terwijl ik nu
Mezelf niet anders dan morgen zie, graag zie
Mezelf niet anders dan in de ander zie verlang te zien, mag zien kan zien
Niet anders kunnen dan mezelf in het heden toestaan te verlangen het verlangen te mogen voelen
ervaren dat morgen ook ik van kan en mag dromen
op te staan en mezelf weer in de armen slaan
Dat ook onze kinderen mogen voelen verlangen het verlangen ervaren dat morgen ook zij kunnen
en mogen dromen bestaan
Hopen dat dromen doen bewegen
Kracht en vertrouwen geeft het me bijna vergeten hoe vermogend deze ziel deze geesten wilde
beesten ik vrouw mens in mij huizen ben
Voorouders uit eeuwen geleden bewegen beschermen in mij het vuur gegeven geschonken
gedreven door leven
Deel neem het op, breek het door, lees een boek, geef het door, ga er staan deel neem het op
breek het open wees nieuwsgierig en omarm ook hetgeen wat je nog niet weet wist kunt kent kon
grijpen begrijpen
Assalaam wa aleikoum

ACTVISIME EN SOLIDARITEIT
EEN BIJDRAGE DOOR AMMAN

"Activisme begint bij jezelf, bijvoorbeeld door gesprekken met familie en naasten aan te gaan. Onwetendheid kan op een vriendelijke en compassievolle manier worden uitgedaagd.

Moslims worden vaak verkeerd voorgesteld in stereotypen die hen ontmenselijken en politieke conflicten legitimeren. In werkelijkheid zijn veel moslims gematigd en vredelievend.

Binnen de lhbtqia+-gemeenschap bestaat selectieve solidariteit: witte queer mensen kunnen neerkijken op moslim queer mensen. Solidariteit mag niet alleen bestaan bij een gemeenschappelijke vijand. Het concept van ‘witte queerness’ echoot ‘wit feminisme’ en plaatst niet-witte queer personen in een afhankelijke positie. We moeten problemen van elkaar als gezamenlijke problemen zien.

Saadi Shirazi (1210–1291) vatte dit als volgt samen:

“Human beings are members of a whole. In creation of one essence and soul. If one member is afflicted with pain, other members uneasy will remain. If you have no sympathy for human pain, the name of human you cannot retain.”

SAMENVATTING

- Islamofobie neemt toe in Europa en Amsterdam; moslim queer personen ervaren dubbele marginalisatie.
- Queer moslims krijgen zowel binnen hun gemeenschap als binnen de bredere queer gemeenschap te maken met vooroordelen, onzichtbaarheid en selectieve solidariteit.
- Zichtbare rolmodellen zijn cruciaal, maar kunnen ook angst en vooroordelen oproepen.
- Er bestaat een spanningsveld tussen culturele verwachtingen, persoonlijke vrijheid en politieke betrokkenheid.

AANBEVELINGEN

- Creëer veilige en inclusieve ruimtes specifiek voor moslim queer personen, waar identiteit volledig kan worden geleefd.
- Onderwijs en bewustwording binnen de lhbtqia+-gemeenschap over islamofobie, racisme en selectieve solidariteit.
- Ondersteun rolmodellen en zichtbare queer moslims, maar erken de persoonlijke risico’s die hiermee gepaard gaan.
- Breid solidariteit uit: erken dat de strijd van moslim queer personen ook een collectieve strijd is.
- Stimuleer open gesprekken over culturele en religieuze diversiteit, zonder te focussen op uniforme normen rondom coming out of queerness.

Veiligheidsconferentie #3: Versterken van LHBTQI+ Veiligheid in Amsterdam Zuidoost

Amsterdam Zuidoost kent een grote en diverse lhbtqia+-gemeenschap, maar gesprekken over veiligheid en zichtbaarheid vinden lang niet altijd plaats. Tijdens Veiligheidsconferentie #3: Versterken van LHBTQI+ Veiligheid in Amsterdam Zuidoost kwamen jonge queer bewoners en mensen die binding hebben met het stadsdeel samen in OSCAM om ervaringen te delen, de veiligheidsproblematiek in het stadsdeel te onderzoeken en gezamenlijke oplossingen te formuleren.

De bijeenkomst richtte zich niet alleen op het benoemen van onveiligheid, maar vooral op het versterken van een duurzame infrastructuur voor veiligheid: door meldingsbereidheid te vergroten, elkaar te ondersteunen en zelf de voorwaarden te creëren voor een veiliger Zuidoost

RITA: Report It Always

RITA is ontstaan uit een samenwerking tussen verschillende organisaties, waaronder MEIJT, Gaykrant en het Meldpunt Discriminatie Regio Amsterdam. Zij sloegen de handen ineen nadat er een golf aan meldingen binnenkwam over discriminatie, uitsluiting en geweld in het openbaar vervoer en bij taxi's. Inmiddels is RITA uitgegroeid tot een breder platform dat zich richt op het bestrijden van onveiligheid en discriminatie.

Melden is belangrijk omdat incidenten vaak niet geregistreerd worden, waardoor data geen realistisch beeld geeft van de werkelijkheid. En zonder realistische data is het moeilijk om beleid te verbeteren of gericht in te grijpen. Ook omstanders worden aangemoedigd om te melden — bijvoorbeeld met video- of geluidsopnames als bewijs — zodat een completer beeld ontstaat van wat er speelt.

Veel mensen ervaren een grijs gebied: wanneer is iets ernstig genoeg om te melden, en waar kun je terecht? RITA registreert álle meldingen en volgt die op in samenwerking met het Meldpunt Discriminatie Regio Amsterdam. Wanneer er sprake is van een strafbaar feit kan een melding worden overgedragen aan de politie. RITA houdt contact met de melder, biedt ondersteuning en geeft informatie over vervolgstappen.

Dankzij RITA is er in drie maanden tijd ruim 500% meer gemeld dan bij andere bestaande instanties. Deze gegevens worden ingezet in gesprekken met de gemeente, de politie en andere organisaties, zodat beter kan worden ingespeeld op de behoeften en zorgen van de gemeenschap.

AMBASSADEURS VAN RITA

Dragqueen Heisa Jynx benadrukt dat het prettig is dat er een laagdrempelige manier bestaat om incidenten te melden. Niet alles wat pijn doet is strafbaar - en schaamte vormt vaak een extra drempel. Bij RITA kun je terecht zonder dat je onmiddellijk in de schijnwerpers komt te staan.

King Faisel vertelt hoe hij op straat werd uitgescholden en achtervolgd, terwijl de politie het zag gebeuren maar niet ingreep. Hierdoor voelde hij zich niet meer veilig om zich in het openbaar te vertonen. Hij wenst dat er toen al een plek als RITA had bestaan waar hij terecht had gekund.

KRITISCHE HOUDING

De lhbtqia+-afdeling van de politie, Roze in Blauw, was aanwezig en kreeg van verschillende deelnemers te horen dat het vertrouwen in de politie vaak laag is. Veel queer mensen hebben negatieve ervaringen, en deelnemers gaven aan dat er binnen Roze in Blauw onvoldoende bewustzijn lijkt te bestaan over de specifieke positie van queer personen van kleur.

Het verschil met RITA is dat het geen politieorganisatie is, maar een onafhankelijk platform. Dit maakt het mogelijk om kritisch te blijven en tegelijkertijd samen te werken met instanties zoals de gemeente, Roze in Blauw en het Meldpunt Discriminatie wanneer dat nodig is. Deelnemers benoemden dat bestaande organisaties soms als “wit” of “stoffig” worden ervaren, waardoor mensen hun identiteit moeten uitleggen en de drempel om te melden hoog wordt.

IDEEËN OM VEILIGHEID TE VERGROTEN

Tijdens het ideeënmoment konden deelnemers pitches doen. Het idee met de meeste stemmen won €750 om te realiseren. De winnende pitch kwam uit de ballroom community en stelde voor om een kiki-evenement in Zuidoost te organiseren: een laagdrempelige introductie tot de ballroomscene.

De overige ideeën waren:

- ‘Save Me’-app
  Met een kaart met veiligheidsspots in Zuidoost, de mogelijkheid je locatie te delen en een directe meldknop bij incidenten.

- ‘Safe Together’ buddysysteem
  Een netwerk van getrainde vrijwilligers die bewoners kunnen ondersteunen, door mee te denken over veiligheid en te helpen bij het vinden van hulp.
- Zelfverdedigingscursussen voor queer mensen in Zuidoost
  Inclusief eventuele hulpmiddelen voor zelfverdediging, en de wens om op bestaande trainingslocaties RITA zichtbaarder te maken.

A LIBI MOES LIBI

We spraken met J., organisator en bewoner van Zuidoost, over queer veiligheid in het stadsdeel.

“Queer zijn in Zuidoost is dubbel. Er lopen veel queer mensen rond en in het algemeen word je geaccepteerd — maar dat betekent niet dat openlijke zichtbaarheid altijd veilig voelt.”

> “Het motto a libi moes libi — leef je leven en doe wat je gelukkig maakt — geldt, zolang seksualiteit niet expliciet wordt besproken of zichtbaar gemaakt.” - J. organisator en bewoner van Zuid- Oost.

J. schetst het beeld dat queer mensen niet standaard worden lastiggevallen op straat, maar dat zichtbaarheid spanning kan oproepen, vooral voor homomannen. De heersende opvatting over mannelijkheid kan agressie veroorzaken wanneer die als ‘bedreigd’ wordt ervaren. Voor lesbische stellen lijkt meer tolerantie te bestaan.

Het motto a libi moes libi — leef je leven en doe wat je gelukkig maakt — geldt, zolang seksualiteit niet expliciet wordt besproken of zichtbaar gemaakt. Safe(r) spaces bestaan vooral binnen: betaalde evenementen zoals balls of queer avonden. In de openbare ruimte, waar iedereen kan meekijken, vinden queer activiteiten zelden plaats.

Tot slot wijst J. erop dat er niet één queer community bestaat in Zuidoost, maar meerdere die naast elkaar bestaan: de ballroom community, de artist community, de lesbian community — maar geen zichtbare, samenhangende ‘homocommunity’.

SAMENVATTING

- De lhbtqia+-gemeenschap in Amsterdam Zuidoost is divers en bestaat uit meerdere subgroepen, zoals de ballroom community, artist community en lesbische community. Er is niet expliciet een zichtbare homocommunity.
- Queer bewoners ervaren een complexe realiteit: enerzijds relatieve acceptatie op straat, anderzijds spanning bij zichtbaarheid, vooral voor homomannen door heersende normen rond masculiniteit. Lesbische stellen ervaren meer tolerantie.
- Safe(r) spaces bestaan vooral binnen, op evenementen of betaalde locaties. Openbare plekken bieden weinig mogelijkheden voor queer zichtbaarheid.
- Meldingsbereidheid is laag door onzekerheid, schaamte en het gevoel dat bestaande instanties 'wit' of 'stoffig' zijn.
- RITA (Report IT Always) biedt een laagdrempelig, onafhankelijk platform waar incidenten kunnen worden gemeld, inclusief ondersteuning en opvolging.
- Initiatieven zoals kiki-balls, apps voor veiligheidslocaties en buddysystemen worden gezien als belangrijke stappen om queer bewoners te verbinden en veiligere ruimtes te creëren.
- Er is behoefte aan bewustwording bij politie en andere organisaties over de specifieke positie van queer personen van kleur en de uitdagingen in Zuidoost.

AANBEVELINGEN

- Ontwikkel digitale hulpmiddelen (apps, buddy-systemen) die veiligheidsinformatie en directe meldopties bieden, zodat bewoners zich gesteund voelen.
- Bewustwording en training bij politie en instanties: zorg dat medewerkers van Roze in Blauw en andere organisaties getraind worden in culturele sensitiviteit en intersectionele veiligheid.
- Ondersteun rolmodellen en community-leiders die queer bewoners zichtbaar en veilig kunnen begeleiden, zonder dat dit hun eigen veiligheid in gevaar brengt.
- Gebruik data voor beleidsaanpassing: meldingen en incidenten moeten systematisch worden verzameld om stadsbreed beleid en interventies te sturen.
- Community-educatie en empowerment: workshops over zelfverdediging, meldingsprocedures en bewustwording van queer rechten versterken de veerkracht van bewoners.

Veiligheidsconferentie #4: Uitgaan en Onderweg

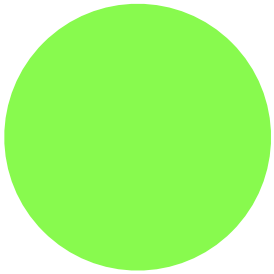

De vierde veiligheidsconferentie vond plaats in bar Blend XL in de Reguliersdwarsstraat en stond volledig in het teken van veiligheid tijdens het uitgaan en het reizen in de stad. Voor veel mensen uit de lhbtqia+-gemeenschap is uitgaan geen vanzelfsprekende vorm van ontspanning: intimidatie, discriminatie en geweld vormen een reële dreiging, zowel in clubs en cafés als op straat en onderweg naar huis. Deelnemers spraken over een groeiende verharding in het uitgaansleven en in het openbaar vervoer; waar vroeger vooral aanraking en hand in hand lopen risico's met zich meebrachten, vermijden queer personen tegenwoordig groepen mensen, kijken ze anderen bewust niet aan of passen ze hun gedrag en kleding aan om niet op te vallen. Toch klinkt er ook een tegenstem: een deel van de community weigert zich terug te trekken en kiest juist radicaal voor (24/7) zichtbaarheid.

Om deze complexiteit tastbaar te maken, werd bewust gewerkt in drie break-outs. Kleiner overleg zorgde ervoor dat iedereen evenveel stemruimte kreeg en dat ervaringen en oplossingen vanuit verschillende invalallen werden gedeeld.

BREAK OUT #1 — RITA

In deze sessie werd uitgebreid gesproken over de drempels rondom melden. Dit naar aanleiding van het nieuwe meldplatform RITA (Report it Always, zie ook veiligheidsconferentie =3). Veel queer personen ervaren de politie en officiële meldpunten als ontoegankelijk of onveilig. Er werd gedeeld dat aangevers soms zelf worden bevraagd als veroorzaker van het incident, of dat meldingen zonder terugkoppeling "in een zwart gat" verdwijnen. Anderen gaven aan dat ze diep schokkende ervaringen niet opnieuw willen herbeleven tegenover instanties die weinig begrip tonen voor queer realiteiten, of die vooral registreren zonder actie.

De groep benadrukte dat melden méér is dan juridische vervolging: het is een manier om ervaringen tastbaar te maken, patronen te herkennen en gevoelens van isolatie te doorbreken. Een laagdrempelige manier van melden kan erkenning en emotionele veiligheid bieden én beleidsmakers en hulpinstanties voorzien van betrouwbare data. De aanwezigen benoemden echter ook belangrijke voorwaarden: anonimiteit moet gegarandeerd zijn, mensen moeten kunnen kiezen wat er met hun melding gebeurt, en nazorg moet integraal onderdeel zijn — van mentale ondersteuning tot begeleiding richting hulpverlening, community support of aangifte wanneer gewenst. Een meldvorm die de eigen regie bij de melder laat, werd gezien als essentieel.

BREAK OUT #2 — DRESS & DANCE

Dress & Dance werd besproken als een initiatief dat niet alleen veiligheid, maar ook vrijheid activeert. Waar veel queer personen zich noodgedwongen thuis omkleden of pas in de club zichzelf durven zijn, biedt Dress & Dance een ruimte waarin je in een veilige omgeving en met elkaar kunt transformeren: make-up, outfits, praten en elkaar versterken voor- en nadat je naar een feest of evenement gaat. Voor sommigen is het de enige plek waar ze zichzelf kunnen laten zien in hun expressie — een plek waar gezien worden niet gekoppeld is aan risico.

De deelnemers dachten samen na over de toekomst. Dress & Dance kan groeien van een fysieke kleedruimte tot een herkenbare queer-veiligheidsbeweging. De voorstellen varieerden:

- zichtbaar aanwezig zijn op meerdere locaties in Amsterdam en omliggende steden;
- samenwerken met nachtclubs en festivals zodat bezoekers gezamenlijk naar feesten kunnen reizen;
- een Dress & Dance-bus die onderweg pick-up punten creëert;
- samenwerkingen met scholen, cultuurinstellingen en buurthuizen;
- het opbouwen van een sterk merk met herkenbare esthetiek, waarmee mensen zich verbonden voelen.

De kern: Dress & Dance biedt praktische en collectieve veiligheid. Het gaat om thuiskomen bij jezelf — met anderen.

BREAK OUT #3 —VEILIGHEID ONDERWEG

Deze sessie bracht onbeperkte openheid over de angst die veel queer personen voelen op weg naar en van het uitgaan. Er werden verhalen gedeeld over taxi's waar chauffeurs queer personen vernederen, dwingen om uit te stappen of bedreigen; deelnemers vertelden dat sommige chauffeurs in groepsapps foto's en signalementen van queer klanten delen. Ook gevoelens van onveiligheid in het OV werden besproken: nare opmerkingen, het gefilmd worden, het uitlachen door groepen, of de spanning van overstappen op verlaten stations.

Tijdens het gesprek ontstond het idee van een "rainbow-cab" of ander systeem met queer-vriendelijke chauffeurs, maar dit werd meteen gespiegeld met een pijnlijke constatering: het is schrijnend dat zulke alternatieven nodig

zouden moeten zijn. De groep vond dat het doel uiteindelijk is dat élke taxi, élke beveiligingsdienst en élke horecazaak queer-veilig moet zijn. Het gesprek verschoof daarna naar concrete stappen: chauffeurs toegang geven tot queer-veiligheidstraining, queer-awareness opnemen in contracten van vervoersbedrijven, en samenwerken met horecazaken om veilige routes en buddy-systemen te organiseren.

Ook kwam naar voren dat veiligheidsprotocollen in uitgaansgelegenheden vaak bij de voordeur ophouden. Beveiligers weten soms wat de bedoeling is, maar barpersoneel niet. Sommige locaties communiceren dat ze “queer-friendly” zijn, maar geven geen concreet vervolg wanneer het misgaat. Deelnemers zagen veel in een zichtbaar keurmerk of label dat professionaliteit, verantwoordelijkheid en queer veiligheid meetbaar en herkenbaar maakt — niet als marketing, maar als norm.

SAMENVATTING

- Uitgaan en reizen vormen voor veel queer personen een reëel risico; angst en zelfcensuur zijn normaal geworden.
- De drempel om incidenten te melden blijft hoog: ervaringen met politie en officiële meldpunten leiden vaak tot gevoelens van onveiligheid, niet van steun.
- Initiatieven zoals Dress & Dance bieden niet alleen bescherming maar ook collectieve kracht, expressie en herstel — precies dat wat in de openbare ruimte ontbreekt.
- De weg naar huis wordt gezien als een van de gevaarlijkste plekken in de queer-nacht: taxi’s, OV en straat vormen structurele pijnpunten.
- Queer veiligheid vraagt om samenwerking tussen community, nachtcultuur, vervoersdiensten en overheid, met ruimte voor initiatief “van binnenuit”.

AANBEVELINGEN

- Versterk laagdrempelig melden met vormen waarbij de melder zelf controle houdt, anonimiteit mogelijk is en er directe nazorg en doorverwijzing beschikbaar zijn.
- Faciliteer veilige queer ruimtes in de nacht én in de openbare ruimte, zoals Dress & Dance en andere community-geleide initiatieven die expressie en samenkomst centraal stellen.
- Vergroot kennis en verantwoordelijkheid binnen de uitgaans- en vervoerssector, bijvoorbeeld via queer-veiligheidstrainingen voor beveiligers, barpersoneel en chauffeurs.

- Ontwikkel een herkenbaar keurmerk of veiligheidslabel voor horeca, festivals en vervoersdiensten die queer veiligheid aantoonbaar waarborgen.
- Maak veiligheid onderweg onderdeel van het uitgaansbeleid, door buddy-systemen, pick-up points, veilige looproutes en structurele afspraken met vervoersbedrijven te ondersteunen.

Veiligheidsconferentie #5: Versterken van jouw veiligheid - Queer Ervarings- en Omstanders Workshop

In stadsdeel Nieuw-West werd onderzocht hoe de lhbtqia+-gemeenschap veiligheid ervaart: hoe versterk je je eigen veiligheid, welke obstakels kom je tegen, en welke tips kunnen worden uitgewisseld? Tijdens de bijeenkomst bleek dat veiligheid niet alleen gaat over fysieke risico's, maar ook over emotionele beleving. Het gevoel van veiligheid kan per individu sterk verschillen, maar is wel collectief beïnvloed door sfeer, zichtbaarheid en omgevingsfactoren.

ERVARINGEN SPREKERS

N. bracht het grootste deel van haar leven door in Nieuw-West. Als kind merkte ze al dat ze "anders" was: ze werd verliefd op een meisje terwijl haar omgeving dat afkeurde. Op haar basisschool werd "homo" gebruikt als scheldwoord en als "haram" bestempeld. Voor N. betekende opgroeien dat ze voortdurend moest balanceren tussen zichzelf zijn en niet te veel opvallen. Ze kwam geregeld in onprettige situaties terecht, waarvan er één escaleerde in geweld. Haar belangrijkste tip: praat met iemand die je vertrouwt en geef ruimte aan wat je hebt meegemaakt. Bijeenkomsten als deze geven haar een gevoel van gemeenschap en erkenning.

A., afkomstig uit Syrië en sinds 2016 in Nederland, ontdekte rond zijn twaalfde dat hij homo was, midden in de oorlog. In Europa kwam hij uit de kast, wat emotioneel zwaar was omdat hij het jarenlang geheim had gehouden voor zijn ouders. Hij ervaart veel vormen van onveiligheid in Nieuw-West. Toen zijn telefoon op straat werd gestolen, werd de dader gelukkig opgepakt en kreeg hij zijn telefoon terug — een zeldzame positieve ervaring met handhaving. Zijn advies: weet dat je er niet alleen voor staat en praat met anderen. Zelfverdedigingslessen ziet hij bovendien als een waardevol hulpmiddel.

ERVARINGEN UIT DE GROEP

Een deelnemer vertelt dat zij werd geslagen terwijl ze haar hond uitliet. Ze deed aangifte en werd goed geholpen door de politie. Hoewel het incident niet direct op haar identiteit gericht was, was het impactvol. Ze is trots dat ze van zich af heeft gebeten en zich niet weg laat jagen uit haar buurt.

Een andere deelnemer merkt dat hij vaker wordt uitgescholden naarmate zijn genderexpressie zichtbaarder afwijkt van "de norm". Overdag gaat hij soms het gesprek aan, maar 's avonds kiest hij voor zijn veiligheid. Toch blijft hij de regenboogvlag uithangen op lhbtqia+-feestdagen als statement dat hij

thuishoort in zijn buurt. De positieve reacties van buren sterken hem in dit gevoel.

Een deelnemer die in Slotermeer/Geuzenveld is opgegroeid, wist al jong dat hij op jongens viel, maar hoorde tegelijk het scheldwoord zemmer — wat traumatisch voelde. Opvallend genoeg voelt hij zich de laatste jaren juist wél veilig in Nieuw-West. Voor hem speelt mee dat hij zelf bepaalt hoe hij zich tot dat woord verhoudt.

Een ander groepslid woont pas een jaar in het stadsdeel en liep zingend over straat in regenboogsokken toen ze werd uitgescholden door een groep jongens. Door hun kenteken te noteren reden ze uiteindelijk weg. Het moment deed haar beseffen dat “veilig van A naar B komen” niet alleen vrouwen aangaat, maar iedereen die van de traditionele mannelijke norm afwijkt.

GEVOEL VAN VEILIGHEID

Na de uitwisseling van ervaringen ontstond een gesprek over wat veiligheid precies betekent. Een plek kan objectief veilig zijn, maar als iemand zich onveilig voelt, werkt dat gevoel als realiteit. Duidelijk werd dat veiligheid alleen kan bestaan als heteromannen ook actief deel uitmaken van de oplossing — omdat zij statistisch gezien het vaakst de daders zijn.

Zichtbaarheid speelt een grote rol. Er werd gesproken over een coming-out die een domino-effect veroorzaakte op een school en uiteindelijk leidde tot het vieren van Paarse Vrijdag. Anderen gaven aan dat hand in hand lopende queer personen of regenboogvlaggen in de buurt bijdragen aan hun gevoel van veiligheid.

METHODIEK VAN DE VIJF D’S

Een bruikbare methode die tijdens de bijeenkomst werd besproken om als omstander te handelen:

- Distract – Leid de aandacht af met een onverwachte vraag of actie
- Delegate – Schakel iemand met gezag in (portier, conducteur, agent).
- Document – Film of noteer wat er gebeurt, maar laat het slachtoffer beslissen wat er met het materiaal gebeurt.
- Delay – Kun je niet direct ingrijpen, check dan achteraf hoe het gaat.

- Direct – Grijp alleen rechtstreeks in als het veilig is en het slachtoffer er baat bij heeft.

PRAKTISCHE TIPS

- Maak een veiligheidsplan: wie kun je bellen, welke route neem je
- Doe alsof je belt als je je onveilig voelt — het kan afschrikken.
- Maak geluidsopnames als je spanning verwacht.
- Zoek elkaar op: ervaringen delen en steun vragen helpt aantoonbaar.

SAMENVATTING

- Veiligheid in Nieuw-West wordt sterk individueel beleefd, maar queer personen ervaren vergelijkbare spanningen: zichtbaar zijn voelt vaak risicovol, niet-zichtbaar zijn voelt beperkend.
- Ervaringen met onveiligheid leiden niet alleen tot angst, maar ook tot veerkracht, trots en een verlangen om de buurt niet op te geven.
- Zichtbaarheid — regenboogvlaggen, queer mensen op straat, communitybijeenkomsten — versterkt het gevoel van veiligheid en normaliteit
- Veiligheid is geen interne queer verantwoordelijkheid: structurele verbetering vraagt om betrokkenheid van de héle samenleving.

AANBEVELINGEN

- Versterk zichtbaarheid en community-gevoel in de openbare ruimte, via activiteiten, regenboogmomenten en lokale netwerken.
- Stimuleer eerlijke en laagdrempelige gespreksruimte over veiligheid, zodat ervaringen gedeeld kunnen worden zonder oordeel of angst.
- Investeer in empowerment-vormen zoals zelfverdediging, mentale weerbaarheid en kennisdeling over melden.
- Betrek heteromannen expliciet in bewustwording en oplossingen — veiligheid kan alleen collectief worden verbeterd.
- Ondersteun veilige ontmoetingsplekken en bijeenkomsten, omdat het gevoel erbij te horen direct bijdraagt aan gevoelens van veiligheid in de wijk.

Ik zal strijden en re-claimen de ruimte om te delen om te schijnen om te blijven bewegen

Inzichten uit vijf LHBTQI+ veiligheidsconferenties